

پویایی شناسی جمعیت میگوی موزی (*Penaeus merguensis*) در صیدگاه های استان هرمزگان

بهنام دقوقی، محمد مومنی، محمد درویشی، سیامک بهزادی

پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، مؤسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران.

چکیده

بررسی ذخائر میگو موزی در سالهای 1395 و 1396 در صیدگاه های میگو هرمزگان حد فاصل آبهای مناطق سیریک تا کلاهی، کلاهی تا دارسرخ، دارسرخ تا هرمز، هرمز تا کشتی سوخته و کشتی سوخته تا طولا در اعماق زیر 5 متر، 5 تا 10 متر، 10 تا 20 متر و بیشتر از 20 متر بصورت ماهانه انجام گرفت. برای انجام این کار از شناورهای محلی مجهز به تورترال کف میگو (با اندازه چشمه 2 cm در کیسه تور) و به روش مساحت جاروب شده استفاده گردید. تعداد کل ایستگاه ها برای هر شناور در هر گشت 25 مورد بوده که بطور تصادفی انتخاب شده اند. نمونه های به دام افتاده در هر ایستگاه پس از ثبت موقعیت صید (GPS) و تفکیک گونه ها از یکدیگر، برای زیست سنجی به آزمایشگاه سخت پوستان پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان انتقال داده شد. نمونه ها بصورت ماهیانه و با استفاده از تور ترال کف لنج های صیادی گرفته شد. با استفاده از فراوانی های طولی طبقه بندی شده ماهانه برای جنس های نر و ماده بطور جداگانه و به کارگیری روش آنالیز سطح پاسخ، با استفاده از روش الفان در جنس ماده پارامترهای رشد L_{∞} و K به ترتیب $1/6$ (برسال) و 49 میلی متر (طول کاراپاس) به دست آمد و شاخص فی پرایم (مونرو) برابر $3/58$ و میزان t_0 برابر $0/09$ محاسبه گردید.

همچنین، در میگوی موزی جنس نر پارامترهای رشد L_{∞} و K به ترتیب $1/9$ (برسال) و 38 میلی متر (طول کاراپاس) و شاخص فی پرایم (مونرو) برابر $3/44$ و میزان t_0 برابر $0/08$ محاسبه گردید.

ضریب مرگ میر طبیعی و صیادی و کل برای ماده برابر $2/6$ ، 1 و $3/6$ (برسال) و برای جنس نر برابر $3/1$ ، $1/4$ و $4/5$ (برسال) محاسبه گردید (با احتمال 95 درصد).

کلمات کلیدی: میگوی موزی، پویایی شناسی جمعیت، پارامترهای رشد، خلیج فارس، استان هرمزگان.